

FEESTELIJKE HEROPENING SINT-PIETERSKERK LANGDORP: EEN TERUGBLIK

Dank aan Roel Peeters voor de prachtige foto's

Er was heel veel volk opgekomen om de opening van onze hernieuwde Sint-Pieterskerk mee te maken op zondag 26 juni. Het deed deugd om langs de Demerboorden, na drie jaar klokkenstilte, terug het viergelui te horen galmen om de feestelijke eucharistieviering van 9.30 uur aan te kondigen. Zonepastoor Rudy Borremans, priester Paul Van der Stuyft, diaken Bert en pastor Tom kwamen plechtig en in een sterke stilte de kerk binnen. Het gelegenheidskoor, onder leiding van pianist-organist Rik en dirigente Jo, opende met het toepasselijke lied: 'Dit huis gereinigd en versierd'. De kerk was inderdaad piekfijn in orde na de buitenrestauratie van muren, toren en dak: langs binnen ook de muren geschilderd, de ramen ontdaan van 100 jaar vuil, de altaren afgestoft, het sanitair voorzien, de verwarming hernieuwd en ... alle aanwezigen diepgelukkig omdat 'hun' kerk terug open ging. Pastoor Rudy gebruikte in zijn homilie een mooi beeld: als de kinderen het huis uit gaan, dan is het goed dat het huis niet verkocht wordt maar er nog altijd blijft zodat ze een warme thuis hebben om altijd naar terug te keren. Zo ook met de gelovigen die niet meer vaak naar de vieringen komen maar toch een spirituele nood blijven hebben om af en toe thuis te kunnen komen in het kerkgebouw waar de tafel altijd gedekt is. Daarom is het zinvol een oud kerkgebouw als onze Sint-Pieterskerk (13de eeuw) van Langdorp te behouden, te onderhouden en op te knappen. Na de mooie eucharistieviering schetste Jonas Danckers, voorzitter van de kerkfabriek, de lange weg van het restauratiedossier en de plannen met de ruimere Sint-Pieterssite. Drie jaar lang was er een hechte samenwerking tussen de kerkfabriek, architecten, aannemers en arbeiders. Jonas verwees naar vorige voorzitter Jos Peeters, dankzij wiens 'onophoudelijk druppelen er uiteindelijk een gat in een steen was ontstaan' en de restauratie uiteindelijk in 2019 kon starten. Vele anderen werden bedankt. U leest de tekst van de speech in deze editie van het parochieblad. Schepen Bert Van der Auwera, verantwoordelijk voor kerkfabrieken, ruimtelijke ordening en tot voor kort erfgoed, verwoordde de (financiële) steun vanuit het schepencollege en vertelde over zijn zeer persoonlijke link met de kerk en 'de zaal'. Tevens vermeldde hij de plannen die er zijn om de bestaande kerken van groot-Aarschot een neven- of herbestemming te geven. Burgemeester Rutten, met bevoegdheden cultuur-erfgoed-toerisme en tevens gidse, verontschuldigde zich voor de viering maar sloot later deze feestelijke dag nog aan. Penningmeester Mark Van der Borgh schetste vanuit de kerkfabriek de tweewekelijkse werkvergaderingen en de slapeloze nachten wanneer het budget riskeerde overschreden te worden. Gelukkig was er telkens Nicole om alle gemoederen te sussen en iedereen in de watten te leggen. Bert Ruymbeek en Laura Cortese vrolijkten het formele gedeelte verder op met viool- en accordeonmuziek. Zo weerklonk er iets van de residentie die zij in het voorjaar in Langdorp hadden in het kader van het Merodefestival. Iedereen was blij uiteindelijk een drankje en een hapje te krijgen en vooral om veel mensen terug te zien en gezellig te babbelen. Met de belofte dat 'het water binnenkort in bier zal veranderen' kijkt iedereen nu ook uit naar de spoedige tijdelijke herinvulling van de vroegere parochiezaal. Met deze feestdag van Sint-Pieter was deze feestelijke heropening ook een beetje 'Langdorp Kermis'. Voortaan is iedereen terug welkom in de wekelijkse zondagsviering in Langdorp om 10.30 uur. In de namiddag mochten we bij de rondleidingen nog tientallen mensen ontvangen die de mooi gerestaureerde kerk kwamen bewonderen. Jonas vertelde hen honderduit over de restauratie, de geschiedenis van de kerk en haar mensen. De tekst, aangebracht op een plaatje in het portaal van onze kerk, vat deze dag mooi samen: 'De liefde verborgen achter alle inzet en zorgen is als muziek die eeuwig klinkt en door God blijvend met vreugde wordt gehoord.'

1000 x Dank

De feestelijke viering voor de heropening van de kerk en onze patroon Sint-Pieter was maar mogelijk met de inzet van velen. We bedanken in het bijzonder: zonepastoor Rudy Borremans en pastores priester Paul, pastor Tom en diaken Bert voor het voorgaan in de viering; de Suisse, die de viering extra feestelijk maakte; organist Rik Pijpers, die een vleugelpiano ter beschikking stelde vanuit Pijpers Piano's en de viering mooi begeleidde; dirigente Jo Duyck en de leden van de zangkoren van Langdorp-Wolfsdonk-Gijmel voor de prachtige gezangen; Maarten Deboes voor de puike verlichting van het hoofdaltaar en het koor. Dank ook aan Leo, Rosa, Nicole en Lut die de flyers ronddeelden; merci aan Roza, Luc, Nicole, Erna, René, Jonas en Mark voor de hulp bij het kuisen; merci aan Vic, Louis en Rudy voor de hulp bij het ophangen van de schilderijen; aan Bert en Laura voor de hemelse muziek en aan Filip Van Daele van Metalmorphosa, internationale specialist Cortenstaal uit de Gijmel, die het ontwerp en de plaatsing van het plaatje in het portaal verzorgde. Merci aan Josée Lehon voor de idee voor dit plaatje, de tekst en hulp bij de kwaliteitsvolle realisatie. Merci aan alle helpers bij de receptie !

Bij het buitengaan kon ieder een flesje water in ontvangst nemen dat 'in bier zou veranderen', een knipoog naar de tijdelijke invulling van de parochiezaal, vanaf juli "de Pieter" gedoopt. Ook de flyer van het feest 10 + 1 jaar 't Hof op zondag 28 augustus kreeg bijval: wat kijken we uit naar het volgend dorpsfeest!

Na de speeches en de mooie muziek werden de volgende mensen uitdrukkelijk bedankt met een mand streekproducten van 't Hofke:

- Jos Peeters, voormalig voorzitter voor die druppels die op de stenen zijn gevallen...
- Jos Martens, toenmalig architect voor de stevige basis voor het restauratiedossier...
- Karel Beeck en Elfi Hermans, architecten, om dit dossier verder te zetten en hun fijngevoelige zin voor detail en passie voor het vakgebied...
- Rudy en Carl Peeters van de firma Van Loy restauraties, aannemers, voor hun flexibele en correcte opvolging van de werken.
- Hilde Thibaut, erfgoedconsulente van het Agentschap Onroerend Erfgoed van de Vlaamse overheid die het dossier in detail opvolgde met veel passie en gedrevenheid...
- Mark Van der Borgh, onze penningmeester, zonder wiens inzet dit dossier nooit zou gelukt zijn, voor de coördinatie van de werken, het bordjes in de lucht te houden in Wolfsdonk, Gijmel en hier in Langdorp, voor de leiding in het Centraal Kerkbestuur en de vele andere dossiers. Dank voor het heel vele werk achter de schermen.
- Nicole Adams, onze kosteres, voor alle kleine taakjes onzichtbaar maar oh zo belangrijk...

Tot slot werd nog een foto gemaakt met de schepen, het kerkbestuur, de voorgangers, de architecten, aannemers, etc.

SPEECH

Beste Langdorpenaren,

Als voorzitter van de kerkfabriek HH. Maria, Pieter en Antonius van Langdorp, Wolfsdonk en Gijmel ben ik uitzonderlijk blij en vereerd samen met jullie onze vernieuwde Sint-Pieterskerk te mogen inhuldigen. De viering was feestelijk, eindelijk mochten we hier terug samen vieren met z'n allen. De kerk is – zoals het intredelied aangaf – 'gereinigd en versierd'. En hoe. Het stof van de werken dwarrelt nog neer maar het resultaat van jaren werk mag er zijn. We zijn er fier op. De eeuwenoude kerk werd in haar oude glorie hersteld. En ja, die geschiedenis gaat ver terug.

In 1217, 805 jaar geleden, wordt Langdorp voor het eerst vermeld in de geschriften. De toenmalige pastoor van Langdorp was getuige in een document over Onze-Lieve-Vrouw Tielt, hier aan de overkant van de Demer. Het oudste gedeelte van onze kerk gaat dan ook terug tot die periode, tot de vroege 13^e eeuw. De vroeggotische spitsbogen van het koor getuigen hiervan. De robuuste toren in ijzerzandsteen, vierkant formaat van 7,5 x 7,5 meter dateert uit de 14^e eeuw. Eind 18^e eeuw werd de kerk fors uitgebreid, de kerk van Langdorp was toen immers de parochiekerk voor een groot grondgebied tussen Testelt, Herselt en Aarschot en een bevolkingstoename noopte hiertoe: de zijbeuken in baksteen werden opgetrokken in 1775-76, de lambrisering aangebracht in Louis XVI-stijl. Het fameuze Robustelly-orgel en het pompeuze barokaltaar werden geïnstalleerd in deze jaren net voor de

confiscatie van heel wat kerken in 1795. Sinds Napoleon zetten generaties kerkfabrieken het werk van de vroegere kerkmeesters verder. Gedurende al die eeuwen was op dit kerkgebouw de tekst die op het nieuwe Cortenstaal plaatje, dat vandaag werd ingezegend in het portaal, staat te lezen, meer dan van toepassing:

“De liefde verborgen achter alle inzet en zorgen is als muziek die eeuwig klinkt en door God blijvend met vreugde wordt gehoord.”

Inzet voor deze kerk, voor dit gebouw, betekende en betekent nog steeds inzet voor onze gemeenschap. De kerk van Langdorp staat symbool voor ons dorp, voor de Langdorpenaren. De muren van deze kerk hebben het allemaal in zich opgenomen: de inzet van vele vrijwilligers en parochianen, de bewondering voor deze kerk maar ook de zorgen die ze hier achterlieten, de muizenissen maar ook hun geluismomenten. Droeve maar blij momenten, een heilig gebouw met emotie en verbondenheid. Een dorps huis, een plek van geloof, waar Langdorpenaren met hun zorgen terecht konden en kunnen, even konden en kunnen stilvallen en waar eeuwen voor gezorgd is. Net zo heeft deze kerk de tand des tijds doorstaan, vanuit die zorg en liefde.

Vanuit diezelfde liefde en zorg voor de Langdorpenaren en haar kerk, vanuit diezelfde bekommernis, nam de toenmalige kerkfabriek Sint-Pieter Langdorp meer dan 10 jaar geleden het initiatief om een grondige en volledige restauratie op te starten van deze kerk en haar omgeving. In 2002 had het Agentschap Onroerend Erfgoed van de Vlaamse overheid de kerk, het kerkhof en de pastorie beschermd als monument en de huizen tussen het oud gemeentehuis en kerk als beschermd dorpsgezicht erkend. In 2006 werd norbertijn Jef Van Osta pastoor in Langdorp, Wolfsdonk en Gijmel. Onder zijn bezieling ging de kerkfabriek van Langdorp – ook hier een openbaar bestuur zoals een Stad of Gemeente met vijf leden die zich vrijwillig en onbezoldigd inzetten voor het onderhoud en beheer van onder meer kerk, kerkhof, pastorie – aan de slag met heel wat nieuwe dossiers. Maria Verstraeten, Gijs Laureys, Luc Geudens, Lut Petit-Jean en in het bijzonder voorzitter Jos Peeters vormden een dynamisch team. In 2018 mochten we jouw ereburgerschap vieren in deze kerk, Jos, en ook daar klonk bewondering voor jouw inzet. Ik gebruikte toen het Latijnse spreekwoord *“Gutta cavat lapidem non vi sed saepe cadendum.”*, dat eveneens van toepassing is op de hele onderneming van deze grootse restauratie. “Een steen kan maar uitgehold worden als een druppel steeds opnieuw blijft vallen op dezelfde plaats...”. Voor de opstart van dit restauratiedossier en vele andere dossiers was inderdaad doorzettingsvermogen en volharding nodig: het project plattelandskerkhoven samen met Wolfsdonk, het herstellen van het historisch viergelui waarvoor de torenvloeren moesten worden vernieuwd en waarbij uitzonderlijke beeldjes werden gevonden (die ook straks bij de rondleiding kunnen worden bewonderd), net zoals het opstarten van de restauratie van de 17^e-eeuwse schilderijen van deze kerk: De “Boetvaardige Petrus”, het “Visioen van Franciscus”, de “Kroning van Onze-Lieve-Vrouw door de Heilige Drievuldigheid” en de “Vrijkoping van de slaven” – ze werden ondertussen allen keurig gerestaureerd.

Voor de restauratie van het kerkgebouw werden verschillende vooronderzoeken uitgevoerd: materiaaltechnisch onderzoek (om bijvoorbeeld te kijken welke materialen gebruikt werden of welke verflagen verstopt zitten onder huidige lagen) maar bijvoorbeeld ook bouwhistorisch onderzoek door historica Annelies Wouters. De kerkfabriek kon architect Jos Martens aantrekken, een specialist met een ruime ervaring in het restaureren van kerken. Hij werkte met veel geduld drie stevige dossiers uit: één voor het exterieur, één voor het exterieur en één voor het kerkhof.

De toenmalige kerkfabriek kreeg de steun van het toenmalige stadsbestuur: burgemeester André Peeters, met zijn duidelijke link met Langdorp, en schepenen Bob Verstraete, bevoegd voor kerkfabrieken en monumentenzorg, steunden vanuit het College het dossier. De toezegging dat de nodige budgetten konden worden vrijgemaakt, sterkte de kerkfabriek het dossier verder voor te bereiden. In de meerjarenbegroting werden gelukkig de nodige budgetten voorzien.

In 2013 werd door de Vlaamse regering een nieuw Onroerenderfgoeddecreet uitgewerkt dat per 1 januari 2015 volledig zou ingaan voor alle regelgeving betreffende monumenten, archeologie en landschappen. Wilde de kerkfabriek nog 80% subsidie krijgen van de Vlaamse overheid moest alles voor het einde van 2014 worden ingediend. Daar slaagde het kerkbestuur ook in: het volledig uitgewerkte dossier voor de buitenrestauratie van dak, muren, toren en glasramen werd succesvol ingediend. Dan was het circa 6 jaar wachten op de wachtlijst met dossiers...

In 2017 werden Mark Van der Borgh en ikzelf respectievelijk penningmeester en voorzitter van de kerkfabriek Sint-Pieter Langdorp in opvolging van Maria Verstraeten en Jos Peeters. We konden de

ervaring die we als vrijwilligers in Wolfsdonk hadden opgebouwd ook hier in Langdorp inzetten samen met Lut Petit-Jean en deken Huub Gerits. Meteen zetten we zo de eerste stappen naar de nakende fusie van de drie parochies / kerkfabrieken tot de nieuwe parochie en kerkfabriek HH. Maria, Pieter en Antonius.

In 2018 is het dossier 'gevallen': met andere woorden, de Vlaamse overheid maakte 80% van de totaalkost van de renovatie vrij zodat het dossier definitief kon worden opgestart. Architect Martens ging op dat moment wel op pensioen maar opvolging werd gevonden in architecten Elfi Hermans en Karel Beeck van het bekende restauratiebureau Beeck en Hermans uit Mechelen. Ze hebben tot vandaag een zeer sterke reputatie in de restauratiewereld en zijn gekend van onder meer de renovatie van de Begijnhofkerk van Mechelen en de muren van de Abdij van Park te Leuven.

De concrete plannen voor de vernieuwing van het dak, de toren, de glasramen, de muren, etc. konden verder vorm krijgen nadat het nieuwe stadsbestuur in 2019 bevestigde dat binnen de meerjarenbegroting voor de kerkfabrieken van groot-Aarschot ook budget voorzien werd voor deze restauratie. We kregen als kerkbestuur volop de steun van huidig eerste schepen Bert Van der Auwera, tevens bevoegd voor kerkfabrieken en erfgoed, en thuis in Langdorp.

Gezien de grootte van de werken werd een bijzonder officiële procedure van aanbesteding gevolgd voor het gunnen van de werken zelf. De firma Van Loy uit Herselt kwam als beste uit de bus. Een bedrijf uit de streek, maar met een ijzersterke reputatie in het renoveren van historische monumenten. Niet voor niets is het onderschrift van hun bedrijf 'Meesters in restauratie'. Carl en Rudy Peeters en hun bekwame team lieten de kerk stap voor stap de kerk weer schitteren in haar oude glorie. Parochianen, wandelaars, fotografen, Langdorpenaren op weg naar het werk, toeristen met de fiets zoevend langs de Demer, zovelen zagen de werken gestaag vorderen sinds 2019.

Ondertussen fietste corona in 2020 ertussen: de kerk moest wegens het stof en voor de veiligheid gesloten worden, maar ook corona stak een stokje tussen de deur... Achter de schermen werkte het kerkbestuur echter stevig verder aan de restauratie. Per 1 januari 2020: ontstond vanuit de fusie van de drie kerkfabrieken Langdorp – Wolfsdonk – Gijmel, de nieuwe fusiekerkfabriek met Louis Van Roie, Vic Tielemans, Lut Petit-Jean, Mark Van der Borghst en Jonas Danckers als leden. Nieuwe zonepastoor Rudy Borremans sloot aan vanuit de pastoraal. De zorgen voor onze drie kerken werden er niet minder op.

Voor de kerk van Langdorp was de inzet van penningmeester Mark Van der Borghst gedurende de laatste jaren fenomenaal. Uren en uren besteedde Mark aan de restauratie: elke avond werden een tiental mails beantwoord met complexe vragen, van concrete details van kleuren en materialen tot het financiële plaatje. Zonder die volledig vrijwillige en onbaatzuchtige inzet was deze renovatie niet mogelijk geweest. U weet wel, dat vrijwilligerswerk waarnaar het plaatje in het portaal verwijst.... Op vrijdagochtend vonden tweewekelijks de werfvergaderingen plaats – architect Karel Beeck, typerend met strikje, en de aannemers Peeters bespraken met Mark en andere specialisten heel wat details... tot alles goed kwam.

Ook zonder Nicole Adams was dit geheel praktisch niet mogelijk geweest. Nicole en de kerk van Langdorp, ze worden vaak in één adem genoemd. En inderdaad: zij hield altijd een oogje in het zeil en zorgde op tijd en stond voor koffie en koekjes, tot blijdschap van de werkmannen en specialisten.

Kijkt u eens naar de details van de kerk, hoe wonderlijk alles gerestaureerd werd: het hout van de galmgaten, de kleur van de voegen, de structuur van de ijzerzandsteen, de kwaliteitsvolle leien, etc. Ook binnen de kerk werd, ongeacht dit eerst niet voorzien was, ook stevig ingegrepen. Er werd met de budgetten geschoven na spaarzaam de geplande werken te hebben uitgevoerd: we wilden bewust niet nog eens 10 jaar wachten op renoveren binnen maar nu reeds ook binnenin wat werken aanpakken: er werd een volledig nieuwe verwarming geïnstalleerd met het Duitse MAHR systeem (zoals in de kerk van Wolfsdonk), het sanitair werd aangebracht met urinoirs, een mindervaliden- en een gewoon toilet. Bovendien werd de kerk ook opnieuw geschilderd – van grijs naar superwit, wat maakt dat de kerk een lichte en frisse indruk geeft. Ook buiten herrees de oude kerkhofmuur al gedeeltelijk (met de budgetten die er zijn) in haar oude glorie.

De kerk ziet er niet alleen mooi uit maar ze staat nu ook praktisch op punt. De vieringen zullen nu vlot kunnen hernemen hier in Langdorp iedere zondag om 10u30. Dopen, uitvaarten, huwelijken, het kan allemaal terug in onze Sint-Pieterskerk. Daarnaast stimuleren we de volgende jaren het multifunctioneel gebruik van ons kerkgebouw. In nevenbestemming zal de kerk niet alleen onze

geloofsgemeenschap, maar alle mensen van Langdorp, Aarschot en de bredere regio tot inspiratie zijn. We zetten de concerten in het kader van het Merodefestival graag verder. Een samenwerking met de muziekschool en het Cultureel Centrum zien we als kerkbestuur helemaal zitten: Tentoonstellingen, kunst en cultuur, muziek, geschiedenis van Demer en Hageland, thema's die mooi aansluiten bij deze prachtige kerk.

Net zoals ik hier zelf gedoopt ben en deze zomer voor de kerk huw, heeft ieder van u wel specifieke herinneringen aan deze heilige plek. Wij wensen dan ook dat de kerk er met deze restauratie nog vele, vele jaren tegen kan – minstens nog eens 805 jaar. Het is dan ook de ambitie van het kerkbestuur om de volgende tijd de kerk nog vaker open te stellen voor de Langdorpenaar en de toerist die de site aandoet. We plannen de heropstart van het Robustelly-orgel en later het inrichten van een keukentje, de vernieuwing van de vloer van de sacristie, veranderen van de verlichting, etc.

Ook voor de ruimere site rond de kerk zijn de plannen groots: We willen met de kerkfabriek van de hele Sint-Pieterssite nog meer een parel van rust en ontmoeting maken: in de pastorijtuin plannen we moestuinieren met vrijwilligers en cliënten van 't Hof en Apojo. Voor de Sint-Pieterssite plannen we samen met de Stad en Regionaal Landschap Noord-Hageland een heringroening, met aandacht voor de kajakaanlegplaats, de picknicktafel – Demertrefplaats en de nodige parkeerplaats.

Ook voor de oude parochiezaal zijn er nieuwe plannen. Vanuit de parochie, die het beheer teruggekreeg heeft na het vertrek van brouwerij Wolf, is er de wil om met de Pastorale Zone een duurzame langetermijninvulling te geven aan de zaal via een gezamenlijk toekomstverhaal met 't Hof, de Stad Aarschot en verschillende lokale partners. In afwachting van deze plannen kiest de Pastorale Zone er bewust voor het gebouw niet te laten leegstaan maar een tijdelijke invulling te voorzien waar culturele activiteiten en een drankje mogelijk zijn. 'De Pieter' zal vanaf juli openen onder leiding van Lily Schrijvers en André Matthijssens. We blijven uitkijken naar een langetermijninvulling van de oude parochiezaal en het sportlokaaltje met niet louter commerciële maar ook pastorale en maatschappelijke functies. De verenigingen en mensen van Langdorp worden hier zeker nog bij betrokken, maar zo net voor de zomer met Sint-Pieter zijn de perspectieven rooskleurig.

U hoort het – deze eeuwenoude Sint-Pieterskerk zal zo als gebedshuis en culturele hub op de ruimere site, in ons lange dorp tussen de laatste heuvels van het Hageland en de Demer, in groot-Aarschot en onze Merodestreek – nog heel wat harten kunnen veroveren.

Ad multos annos, op nog vele jaren !

Zondag 26 juni 2022, Hoogfeest van Sint-Pieter

Jonas Danckers, voorzitter kerkfabriek

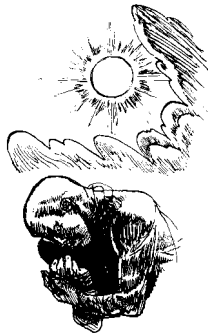
Filip Van Daele hangt het gedenkplaatje in het portaal. Met zijn Langdorpse bedrijf Metalmorphosa werkt hij in cortenstaal voor opdrachten in binnen - en buitenland.

24 juli

Zeventiende zondag door het jaar

Lucas 11,1-13

Nooit tevergeefs

Bidden is: 'in zich open stellen' – 'ontvankelijk willen worden' – 'tot het besef komen dat we het alleen niet aankunnen'! Door zulke ingesteldheid treden we 'in relatie met God'. Voor Jezus was dit overduidelijk, zodanig zelfs dat wij Hem terecht 'Zoon van God' mogen noemen. Daarom noemde Hij God ook: 'zijn lieve Papa'. Hij was immers gekomen om te doen wat God van Hem vroeg.

Elk gebed beginnen we best met een kruisteken: hierin geven we ons leven al een stuk uit handen en zeggen we voortaan te willen leven 'in naam van'... Onze ware identiteit wordt: 'geliefd kind van...' . Alleen vanuit die ingesteldheid kunnen we oprecht wensen dat Gods Naam geëerbiedigd wordt, dat Zijn dienende heerschappij aanbreekt en dat Zijn wil nog meer zou gebeuren. Als echte kinderen ontvangen wij het nodige voedsel uit zijn hand. Als zijn eigen kinderen vragen wij om begrip en geduld, met de belofte dat we dat ook voor onze broers en zussen willen doen.

Eigenlijk is bidden 'weer thuiskomen' bij God, bij elkaar en bij onszelf. Dat zulke bekering volgehouden en dagelijks dient te gebeuren, ondervinden we spoedig aan onszelf. Volhouden, zegt Jezus, want een mens denkt zo toch vlug dat hij God niet nodig heeft. Dat onze vragen niet altijd positief beantwoord worden, moet ons niet verbazen. Wat een kind graag beantwoordt vaak niet aan wat liefdevolle ouders hem willen geven! Jezus belooft dat God altijd wil geven wat best is voor zijn kinderen: een gezonde geest van leven!

31 juli

Achttiende zondag door het jaar

Lucas 12,13-21

Hebben, hebben, hebben...

.....
illustratie '18de zondag door het jaar'
F4422f29

.....
Hebzucht is een beestje dat een mens aardig kan besmetten. Stinkend rijk zijn biedt geenszins de garantie voor 'gelukkig zijn'. En of je nu van rijke afkomst bent of je hebt je jarenlang kapot gewerkt en kastelen verdiend, niets of niemand kan je 'het geluk' garanderen.

Ik hoor je het al zeggen: 'Geld (bezit) maakt niet gelukkig, maar 'zonder' is het ook geen leven'. Het spreekt vanzelf dat 'gebrek lijden' geen deugd is en evenmin deugd doet. Deze uitspraken mogen we zeker niet in Jezus' mond leggen. Hij wil ons alleen zeggen dat geld en bezit 'middelen' moeten blijven en zeker geen doel op zich mogen zijn. Voor ons blijft de vraag: 'Waar gaat op de eerste plaats onze aandacht naartoe? Wat neemt ons vooral in beslag? Wat houdt ons meest bezig?' Deze vragen wil dit evangelie in ons wakker maken. Al onze bezittingen, hoe weinig of hoeveel ook, zullen we bij de dood toch achter ons moeten laten. Wij nemen niets mee naar het graf, zegt de wijze volksmond.

Wat wij have en goed noemen, mogen wij gewoon even vasthouden, voor de tijd die we hier rondlopen. Niets is onze eigendom. Wij hebben alles 'in bruikleen' gekregen. Het zijn schatten die vergankelijk zijn. Van onschatbare waarde in evangelietaal is een liefdevolle relatie met God en met de

mensen. 'Rijk zijn bij God' is onsterfelijke liefde laten groeien door de jaren heen. Goed en minzaam zijn, staan torenhoog boven rijk en welvarend zijn. Wij hebben een leven kort om dit te ervaren.

7 augustus

Negentiende zondag door het jaar

Lucas 12,32-48

Wij mogen zijn knechten zijn

.....

illustratie '19de zondag door het jaar'

F4422g29

.....

Deze evangeliebladzijde nodigt ons uit om, met al wat in ons is, van ganser harte te leven in dienst van Gods liefde voor de mensen, het Rijk Gods. Dát dient de schat te zijn die we ijverig najagen. Jezus vergelijkt het met knechten die de zorg over het huis van hun Heer kregen toevertrouwd. God heeft ons verantwoordelijk gesteld om er een thuis van te maken waar ál zijn kinderen het goed om leven hebben. De christenen zijn in de parabel de dienaren van de Heer aan wie Hij deze taak heeft toegewezen. Zij moeten erover waken dat het mozaïek van onze samenleving een trouwe weergave wordt van de Schepper zelf: beeld van zijn alomvattende, trouwe en barmhartige liefde.

Onze voornaamste opdracht als christen is: meewerken aan een wereld waarin elke mens gewaardeerd en geliefd wordt... wat hebben we nog heel veel werk om dat huis in orde te brengen. Het vergt een wakkere, steeds attentvolle geloofsgemeenschap, volop ten dienste van God en/in medemensen.

Petrus komt nu met de verrassende vraag: dat desem, is dat de hiërarchische Kerk, paus, bisschoppen en priesters vooraan? Of is het bedoeld voor 'alle' gelovigen? Och, zegt Jezus, Ik bedoel met die kleine kudde allen die zich door mijn oproep aangesproken weten. Gans de christengemeenschap is Gods dienstpersoneel. Elke christen behoort tot het huispersoneel van God, ten dienste van 'alle' mensen in zijn wereld.

En die hiërarchische kerk dan? Die heeft een bijkomende taak. Die moet ervoor zorgen dat Gods dienstpersoneel (de christenen) genoeg 'voeding' krijgen zodat ze het volhouden. Geen klerikale kerk die alles naar zich toetrekt, maar een clerus die ten dienst staat van de geloofsgemeenschap om hen te sterken en te bemoedigen in een reuzentaak die ons aller opdracht en verantwoordelijkheid is!

EXPO: RAAKLIJNEN.

WAAR KUNST EN KANT ELKAAR RAKEN

Wie heeft er niet thuis een oud kledingstuk, een kapot doekje of een kanten doekje met een gaatje dat je eigenlijk zou moeten wegwerpen, maar dat je toch bewaart of zelfs koestert? Het herinnert je aan iemand of iets.

Lieve Smets is een jonge (°1976) leerkracht aan de Hagelandse Academie voor Beeldende Kunst die zopas de Prijs Aarschotse Cultuurraad 2022 heeft gekregen en daarmee ook een eigen expo kan organiseren in het Stedelijk Museum. Lieve maakt kunstwerkjes uit 'moderne' kant waarin ze niet alleen vlasdraad, maar ook ijzerdraad, wol, verwerkt. Ze woont en werkt in Rillaar maar is afkomstig uit Gelrode. Het drieluik dat de stad aankocht is gemaakt uit kloskant, koperdraad, bijenwas en een fragment oude Chantillykant. Wat ze tentoonstelt zijn niet 'zomaar' kanten doekjes maar pareltjes van creatief en technisch denkwerk. In haar conceptuele werk 'wil ze iets zeggen'.

Het loont de moeite om even stil te staan op deze tentoonstelling. Je begrijpt dan waarom je dat oude bloesje-met-gaatje toch niet in de vuilnisbak werpt en welke draden er door je leven lopen. Lieve schreef poëtische teksten bij haar werkjes die van een uiterste verfijning zijn. Enkele voorbeelden die tot nadenken stemmen: Kant is een metafoor voor vergankelijkheid en fragiliteit. Hoe meer gaten een materiaal krijgt, hoe meer het raakt aan het wezen van kant, namelijk transparantie. / Textiel kan weelderig of luxueus zijn, maar ook tot op de draad versleten. Hierdoor krijgt het een extra betekenis.

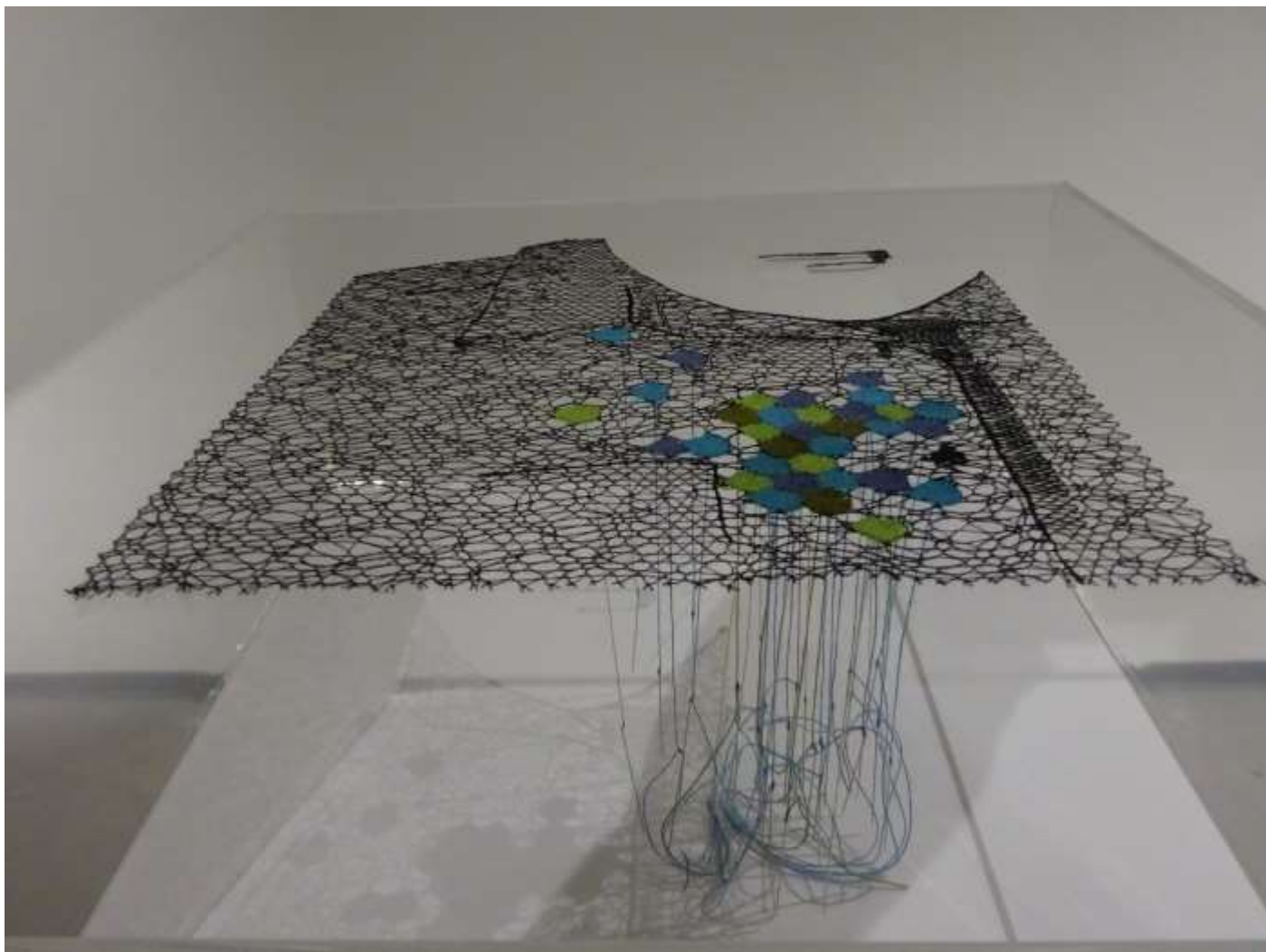
Er hangt immers een verhaal aan vast: het heeft geleefd, het heeft iets kwetsbaars. / Het concept vergankelijkheid hangt samen met herinneringen. Herinneringen als een restje, een vaag overblijfsel van iets wat ooit is geweest.

Boeiend is ook het tweede luik van de tentoonstelling waarin verschillende soorten oude kant worden getoond. Er is ook een mooie bruikleen vanuit de rijke kantverzameling uit de Onze-Lieve-Vrouwekerk.

Een must voor een regenachtige dag! Behalve op maandag kan je van deze prachtige kleinoden genieten tot 25 september. 'Een ode aan verwondering en stilstaan en kijken.'

VERHALEN VERBINDEN HET PLATTELAND

HET DORP VAN SINT-ANTONIUS

Alfons Heylen vertelt over Pastoor Laeremans deel 3

© Tekst: Erven Heylen, Rotselaar © Tekeningen: Kris Wollants

Zijn mensen, het zijn geen heiligen! Hij kent hun gebreken en hun zwakheden; hij kent ook hun goede wil. Ze zijn diepgelovig en spreken tot God als kleine, hulpbehoevende kinderen. Die hoort dag en nacht hun smekingen tegen ziekten, miserie en tegenslag. Er is ook een indrukwekkende reeks heiligen die ze ter hulp roepen in hun onmacht en elk van hen wordt er voor dit of dat speciaal geval bijgehaald. Ze beewegen naar Sint-Cornelis op de Blauberg voor de kinderen die te veel bleiten of de stuipen kijken of 's nachts hun strozak natmaken, en naar Sint-Jan in Everbeur. Ze gaan uren ver te voet naar Brustem en vergeten natuurlijk Scherpenheuvel niet, noch O.-L.-Vrouw van Bijlaar te Aarschot. (...) Dan zijn daar nog de talrijke kapellekes bij de hoeken der zandwegen en langs de boswegels rond het dorp. O.-L.-Vrouw-ter-Rust, dat is voor de erge zieken die door de overlezers al lang opgegeven zijn en die de pastoor al gereed gemaakt heeft voor de lange reis, en die hij nog regelmatig gaat geruststellen en troosten. Tussen de geburen zijn er altijd 'die kop houden' en hopen tegen alle hoop in. Ze gaan daar dan elke avond samen biddend naar O.-L.-Vrouw-ter-Rust. Want ze

weten het zeker: helpen doet het in elk geval; ofwel zal de zieke genezen, ofwel spoedig uit zijn lijden verlost worden. Daar zorgt dat Lieve Vrouwke voor, aan de rand van de hei.

Mariakapel 1894, Kiekopstraat/Molenheidestraat Wolfsdonk

De H. Clara heeft haar kapelleke in de bossen van de Luifkoten, tegen de Groef, (*nota: ook genoemd het Gerarduskapelleke, of dat van de 3 gezusters???*), zij moet zorgen voor alle ooglijders die zich komen wassen in het kleine waterkuiltje voor haar beeld; het mag nog zo droog zijn, daar is altijd water en dus hoop op genezing. Er zijn zoveel heiligen die ze kennen en vereren. Voor de kwakzalvers en overlezers zijn er echter nog niet genoeg. Ze fabriceren er nu en dan nog bij en ook tal van gebeden, overgeleverd van geslacht tot geslacht. En dooreengewerkt tot onverstaanbare, verwrongen teksten worden ze als onfeilbare middelen opgesmukt met vreemde gebaren en kruistekens, geheimzinnig afgedreund bij elke gelegenheid.

Pastoor Laeremans denkt er weer aan hoe hij in die eerste jaren kennis gekregen heeft van al die tovergebeden. 't Had hem toen wel geërgerd en hij had er zelfs een sermoen aan gewijd: 'Mijn beste mensen, er is geen betere gelegenheid dan dit hooggetij van Allerheiligen om ons met God en al de gelukzaligen te verheugen. Maar het mag bij die blijdschap niet blijven. We weten dat wij God aanhoudend nodig hebben en hem dus zonder ophouden moeten vragen dat Hij ons zou helpen. Wij doen dat in de kerk en thuis, en wij roepen zijn heiligen ter hulp. Laat ons dat eens wat naderbij bezien. God alleen is heilig uit zichzelf; wij eren Hem om zijn goedheid, zijn volmaaktheid, zijn almacht. Hij heeft dat allemaal uit zijn eigen en moet er niemand voor bedanken. Hij alleen kan ons geven wat wij nodig hebben, ons helpen, ons bijstaan. Doet Hij het niet, dan zitten wij in den ambras en is alles naar de vaantjes. Wij weten echter dat Hij gezegd heeft: Vraagt en gij zult verkrijgen, klopt en u zal opengedaan worden. Wij doen dat dus heel nederig en volhardend en Hij verlaat ons niet. En wat dan met de heiligen? Die hebben hun volmaaktheid en goedheid gekregen door de werking van Gods genade. Zonder Gods hulp zouden zij er nooit gekomen zijn. En zij weten dat heel goed! Ze loven in de hemel hun Schepper die hen zo ver gebracht heeft.

Wij vereren hen, maar niet op dezelfde manier waarop we God vereren. Ziet eens goed wat er te lezen staat, bv. in de litanie van alle heiligen. Eerst spreken we God aan en wij zeggen: 'Ontferm U over

ons'. Dit is: wij hangen totaal af van zijn goedheid en erbarmen. Dan komen de heiligen, de Moeder van God vooraan, en we zeggen: H. Maria, bid voor ons. H. Jozef, bid voor ons, enz. Ge hoort het: als we God aanspreken vragen we Hem om met ons, arme dolaards compassie te hebben en barmhartig te zijn. Als we ons richten tot de heiligen zeggen we: 'Wij zijn blij en verheugd om uw geluk, maar help ons bidden en vragen aan God en Hem loven'. Dat mogen wij gerust doen. Wij doen er God geen affront mee aan als we maar niet gaan denken dat Hij ons zonder de hulp van de heiligen niet zou kunnen verhoren! En dat denken wij natuurlijk niet! Wij trachten eenvoudig onze smekingen te verenigen met het gebed van de gelukzaligen die wij aanroepen en daar zij dikke vrienden zijn van God, zal Hij ons verzoek om bijstand zeker nog aangenamer vinden.

Dus: God heel van boven. O.-L.-Vrouwke er het kortste bij en daarnaast en er rondom al de heiligen, onze voorsprekers. Gaat dus gerust op bedevaart en houdt de vele schone kapellekes in ere langs onze wegen, velden en bossen. Ik weet dat uw leven hard is, uw rug steeds gekromd, uw gelaat naar de aarde gekeerd. Want uw schrale gronden nemen u in beslag en de armoede dwingt u, gedurigaan die aarde af te spieden om de schamele kruimels te bemachtigen die u en uw kinderen leven doen. Maar terwijl ge zoekt en wroet, spreekt uw hart met beklemming en kommer tot de barmhartige vader die over u waakt en tot de heiligen die voor u ten beste spreken.

Wat echter niet past is het volgende: de naam van God en zijn heiligen te omstrikken met een net van bijgeloof en superstitie; heiligen bij te fabriceren en uit te vinden om toch maar uit de penarie te geraken. En dat gebeurt in alle dorpen en ook hier bij ons. Welke landloper moet hier in vroegere tijden aangewaaid zijn en de mensen zot gemaakt hebben met een nieuwe Onze Vader die onfeilbaar was om beesten en mensen te genezen of te beheksen, naargelang het geval? Die fameuze bezwering staat bekend als de *paardenpaternoster*! En zeggen dat er hier nog mensen zijn die zich met zo een gedrocht in de doeken laten doen. Denk eens aan: dat begint met een kruisteken en een aanroeping van de H. Drievuldigheid, maar dan volgt de rest: een warboel van de zotste zaken en zinnen door elkaar geroerd. En daar gaat het dan van *hoktus, boktus, ne kalversteert die gekrokt is, ne verkenkop die gerokt is* ...

Ja, ik zie dat de mannen daar achter in het klokkenhuis al goesting hebben om te lachen. Dat doet me nu voor één keer eens plezier. Want dat bewijst eerst en vooral dat ze die slechte gewoonte aan 't verleren zijn om onder het sermoen bij Baas Jan nen dikkop te gaan drinken; vervolgens dat ze geluisterd hebben en dat ze het onnozele van die heksenvaderons al gesnapt hebben ... Ik moet er dus niet verder mee doorgaan, hoop ik, om u te overtuigen dat ge met zo'n fameuze paternoster niet ver zult geraken en zeker niet tot in de hemel. Ze begrijpen ginderboven vele dingen, maar zulke onzinnige kletspraat en zottekul, daar kan zelfs O.-L.-Heer kop noch steert aan krijgen! 't Is om heel de hemel te doen schaterlachen. Maar ik raad u in elk geval aan ons Heer met zo ne straffe rommel niet te erg te bestormen, want Hij zou wel eens in een Franse *colère* kunnen schieten. En als Hij tegen u van hoktus, boktus moest beginnen, zou 't kunnen heel wat erger zijn dan ne gekrokte kalversteert.

Wat ze ginderboven wel begrijpen dat zijn uw goede voornemens en uw nederige bede: Zegen a.u.b. mijn werk, Heer, en mijn veld, en mijn stalbeesten, dan kan ik dees jaar wat milder zijn voor de armen, en mijn werkvolk wat menselijker behandelen. Veel woorden moet ge daar niet aan verspillen; O.-L.-Heer zal het wel begrijpen als het maar gemeend is! Laat al die bezweringen en tovergebeden maar links liggen. Gaat het niet zoeken waar het niet is. Wij hebben allemaal, vanaf we nog heel klein waren, een gebed geleerd dat toch alles, ja alles bevat, wat we maar kunnen verlangen. En dat hebben moeder en vader ons geleerd, en uw oudere broers en de nonnekes en de schoolmeester. Maar lang voordien, 2000 jaar geleden, is Christus ermee begonnen toen Hij zei: Als ge bidt, bidt dan zo. En Hij las voor de allereerste keer het Onze Vader. Beste parochianen, ik hoop dat ge het beet hebt. En we gaan om te besluiten dat gebed nu eens samen aandachtig bidden. Onze Vader ...'

Ja, ze hadden het beet. En ze hadden misschien nog nooit met zo'n overtuiging tot God gesproken ... Maar hier en daar zag de pastoor toch nog een kop die scheef stond en zich niet gewonnen gaf. Want het zat er zo diep in. 't Was zo vergroeid met hun huis, hun land, hun beesten. En het kwam van eeuwen terug, uit de glansperiode van de heksentijd.

Na zoveel jaren denkt pastoor Laeremans met een glimlach aan dat sermoen terug. Het is met dat 'overlezen' nog altijd niet gedaan ... Hij kende na een tijd zo stilaan al de bezweringen en overlezingen die in de omtrek gebezigd werden en die voornamelijk voor geiten, schapen, varkens en koeien soelaas en genezing moesten brengen. Zieke mensen werden tussendoor met bijna dezelfde formules

behandeld. Als er een koe of een geit *opgelopen* was, dan klonk de tekst also 'Deze koe of geit (*die dan bij name werd genoemd*) moet zo dun worden als deze. Zo helpen de HH. Sebastianus, Adrianus, Andreas, Rebina, Rebiana en Gersaville.' (*dit moet men driemaal zeggen en eenen paternoster bidden*). Tussen de overlezers is er ook een soort concurrentie. Zo heeft de Krol een gewijzigde tekst en bidt 'voor als de beesten dik staan' en hij voegt bij de genoemde heiligen ook de HH. Burburjana en Servatius toe. Hij bidt ook vijf vaderonzen in plaats van één.

Stinus van de Woeze las nog een veel straffere bezwering voor dat 'oplopen'. Hij was dus een specialist en vroeg een half frankske meer voor het karwei. Eerst moesten ze hem 'ne grote dikkop' inschenken, want anders had het geen effect: *Rosse, (of zwarte of bonte) koe, ik zegen mij met de heylighe drijvuldigheydt: God den vader is mijne magt, God den zoon is mijne kragt, God en H.Geest is mijne heerschappij. God staat mij bij, slaagt al mijn vijanden voor mijn voeten, vlugt weg van mij ... en één paternoster. (...)*

Ja, zo ging dat in uw parochie, pastoor Laeremans.

Toch kwam in al die bezweringen nergens de naam van Sint-Antonius voor. Maar over die heilige in een volgende bijdrage iets meer. (RV)

PAROCHIAAL NIEUWS

LANGDORP

KERKHOF

Met de feestelijke heropening van de kerk van Langdorp in het vooruitzicht, zorgde Leo ervoor dat de vlaggemasten aan het gedenkteken op het kerkhof een nieuwe laag verf kregen, en aansluitend werden de vlaggen teruggehangen, onder de kundige leiding van trouwe klusjesman Marcel Rectem.

MOSELFEEST FC KAPELLEKE

Iedereen is van harte welkom!

zaterdag 20 augustus van 11.30 u. tot...

zondag 21 augustus van 11.30 u tot 19.00 u.

Ook Vidée, stoofvlees, curryworst en vegetarische burger.

Nieuw adres : Fanfarezaal Demervallei, Langdorpsesteenweg 319 te 3201 Langdorp.

WOLFSDONK

CHEQUE VOOR FERM

De Dorpsraad van Wolfsdonk zorgde voor de verrassing op het eeuwfeest van Ferm door aan de voorzitter een cheque van 250 euro te schenken.

Beste leden & sympathisanten van Wolfsdonk & Langdorp en andere gemeentes,

Nog meer te beleven met de Aarschotse Buitenband op zondag 31 juli

Op zondag 31 juli vindt de Aarschotse Buitenband plaats. Tijdens deze fietstocht, een echte klassieker intussen, ontdek je de mooiste plekjes rondom Aarschot.

Vertrekken kan tussen 8 en 15 uur, waarbij je ter plekke inschrijft en aangeeft of je voor de lange toer of de korte toer kiest. De lange toer telt zo'n 70 km en leidt je via een mooie route langs de 6 startplaatsen, waar je halt kan houden voor een hapje of drankje. De korte toer telt zo'n 30 km en zoekt de lokale pareltjes op. Nieuw en extra leuk dit jaar is dat bij iedere korte toer een beleving inbegrepen is. Afhankelijk van je startplaats kan je onderweg bv. een molen, een museum, het bezoekerscentrum Sven Nys of een tentoonstelling met oldtimertractors bezoeken. Je ontdekt het allemaal op www.aarschotsebuitenband.be.

Je kan op 31 juli vertrekken vanuit volgende startplaatsen:

- Betekom: : Parochiecentrum (Beekstraat 19)
- **Wolfsdonk: Onze School (Veerlestraat 7)**
- Schoonderbuken: Familieheem (Houwaartstraat – achter de kerk)
- Sint-Pieters-Rode: Kloosterhof (Kerkplein 1)
- Werchter: Transportbedrijf Van den Eynde (Preterstraat 52)
- Wezemaal: Den Ateljee (Vlasselaarweg 16)

Deelname kost dit jaar slechts €5, leden van Landelijke Gilden en hun inwonende gezinsleden krijgen 2 euro korting. Kinderen t.e.m. 12 jaar mogen steeds gratis meefietsen. In ruil ben je verzekerd, geniet je van een goed bewegwijzerde route, krijg je een wegbeschrijving mee en geniet je van een lokale beleving, als je kiest voor de korte toer. Bovendien maak je na inleveren van je stempelkaart kans op een heerlijk pakket met streekproducten.

Meer info via www.aarschotsebuitenband.be. Landelijke Gilden, vooral Landelijke Gilde **Wolfsdonk** en Landelijke Gilde **Langdorp**, kijken ernaar uit om jou te mogen verwelkomen!

ZONE SINT-ROCHUS AARSCHOT

ZONESECRETARIAAT

Voor onze parochie HH. Maria, Pieter en Antonius met haar drie geloofsgemeenschappen Gijmel, Langdorp, Wolfsdonk kan u met alle vragen terecht op het zonesecretariaat van onze pastorale zone Sint-Rochus Aarschot: 016/57.20.43 of secretariaat@kerkinaarschot.be

LANGDORP

SECRETARIAAT SINT-PIETER

Medewerkster: Nicole Adams. Voor de parochianen van Langdorp steeds bereikbaar via tel. 016/56.45.14 of ni.adams@telenet.be

Elke woensdag 18-20u (in niet-coronatijden) in de pastorij, Langdorpsesteenweg 299, 3201 Langdorp. Dan bereikbaar via tel. 016/56.68.84 (pastorij).

GIJMEL

SECRETARIAAT ONZE-LIEVE-VROUW-FATIMA

Medewerker: Staf Eelen. Voor de parochianen van Gijmel steeds bereikbaar via tel. 016/56.51.63. Elke donderdag 19-20u in de oude pastorij, Hombergstraat 4, 3201 Gijmel.

WOLFSDONK

SECRETARIAAT SINT-ANTONIUS ABT

Medewerker: Leo Janssens. Voor de parochianen van Wolfsdonk steeds bereikbaar via tel. 013/78.44.28, gsm 0477/68.86.24 of leo.janssens6@telenet.be

PAROCHIEBLAD

BERICHTJES EN MEDEDELINGEN VOOR HET PAROCHIEBLAD

Gelieve al wat u het parochieblad wenst te publiceren, te melden aan: Sophie Buyck, Oude Mechelsebaan 455, 3201 Gijmel. Tel: 016.56.76.71 of sophie.buyck@telenet.be

KERKFABRIEK

Voor vragen over het archief, het project www.verhalenverbindenplatteland.be, het gebruik van onze kerken, de Sint-Pieterssite tussen de kerk en picknicktafel in Langdorp en andere gronden en kapellen van de kerkfabriek, kan u terecht bij voorzitter Jonas Danckers (tel. 0472/78.11.22 of danckers.jonas@hotmail.com) of penningmeester Mark Van der Borcht (tel. 013/78.27.09 of mark.vanderborght@belgacom.net).

VIERINGEN

LANGDORP-GIJMEL-WOLFSDONK

VIERINGEN

GIJMEL

Zaterdag 23 juli: Gebedsviering om 18.00 u.

Zaterdag 30 juli: Eucharistieviering om 18.00 u.

Zaterdag 6 augustus: Eucharistieviering om 18.00 u.

-Familie Buelens-Van Halen

LANGDORP

Zondag 24 juli: Eucharistieviering om 10.30 u.

Zondag 31 juli: Eucharistieviering om 10.30 u.

Zondag 7 augustus : Eucharistieviering om 10.30 u.

WOLFSDONK

Zondag 24 juli: Gebedsviering om 9.30 u.

-Lea Verbraeken vanwege de geburen

-Emile Vandeschoot en Maria Alaerts , Louis Alaerts en Maria Andries

Zondag 31 juli: Gebedsviering om 9.30 u.

-Heilige Rita

Zondag 7 augustus: Gebedsviering om 9.30 u.

-Jaap Scheerder en Tuur Vercammen
-Jaargetijde voor Jos Laenens
-Heilige Rita, Gusta Van Dijck en Marcel Sempels

NUTTIGE ADRESSEN

WACHTDIENSTEN

Huisarts

Voor de weekends gaat de wachtdienst in op zaterdag vanaf 8 u. en eindigt op maandag om 8u. Op de wettelijke feestdagen begint de wachtdienst om 21u. vóór de feestdag en eindigt om 8u. nà de feestdag.

Het telefoonnummer voor Langdorp en Gijmel is 0900/70.292

Voor Wolfsdonk is het nummer 0900/70.560

www.mediwacht.be

Apothekers

Centraal nummer 0903 99 000 bellen tussen 22u en 9u.

www.apotheek.be

ZALEN

Zaal Den Abt Wolfsdonk

contactpersoon: mevr. Rita Van Dijck

telefoon: 0477/18.20.68

Reserveren kan via www.denabt.be

Parochiezaal Gijmel

contactpersoon: Marleen Beirinckx

telefoon: 016/56.91.41

Zaal Demervallei Langdorp

contactpersoon: dhr. Gijs Laureys

telefoon: 0496/10.94.14